

บันทึก

เรื่อง หรือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓
(กรณีการแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุข)

กรมควบคุมโรคติดต่อ ได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๔๓๐/๔๒๗๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมควบคุมโรคติดต่อขอหารือ ปัญหาเกี่ยวกับตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามความในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ตามนิยามศัพท์มาตรา ๔ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อฯ หรือไม่ คือ

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
- (๒) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข
- (๓) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๔) อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ
- (๕) รองอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ

๒. การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศไว้ กรณีเช่นนี้ กรมควบคุมโรคติดต่อสามารถแต่งตั้งอธิบดี รองอธิบดี หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดทั้งในและนอกสังกัดกรมควบคุมโรคติดต่อเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศโดยใช้อำนาจทางบริหารได้หรือไม่

ต่อมากรมควบคุมโรคติดต่อได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๔๐/๖๑๑ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมควบคุมโรคติดต่อขอชี้แจงรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณาและหารือประเด็นปัญหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ด้วย ดังนี้

๑. เจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้กำหนดนิยามศัพท์ไว้ในมาตรา ๔ (๑๘) หมายความว่า “เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจตรา ดูแล และรับผิดชอบในการสาธารณสุขทั่วไป หรือเฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง” แต่ไม่ได้กำหนดตัวบุคคลผู้มีอำนาจแต่งตั้งไว้ ในการพิจารณาความหมายของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามความในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ กรมควบคุมโรคติดต่อจึงได้พิจารณาจาก

ตำแหน่งหน้าที่ในกรอบอัตรากำลังและมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของสำนักงาน ก.พ. หากผู้ใดดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่ตรวจตรา ดูแล และรับผิดชอบในการสาธารณสุขโดยทั่วไป ผู้นั้นก็จะเป็น “เจ้าพนักงานสาธารณสุข” ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อนี้

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามกรอบอัตรากำลังและมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของสำนักงาน ก.พ. กรมควบคุมโรคติดต่ออาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งกรมควบคุมโรคติดต่อและกระทรวงสาธารณสุข ไม่เคยแต่งตั้งบุคคลใดให้เป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามนัยแห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ มาก่อน

๑.๑ เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามนัยแห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ จะต้องแต่งตั้งหรือไม่ ผู้ใดมีอำนาจแต่งตั้ง และการแต่งตั้งจะอาศัยฐานอำนาจใดในการแต่งตั้ง

๑.๒ หากเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามนัยแห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ไม่จำเป็นต้องมีการแต่งตั้งแล้ว บุคคลดังต่อไปนี้เป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อนี้หรือไม่

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
- (๒) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข
- (๓) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๔) อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ
- (๕) รองอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ

๒. เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ มิได้กำหนดนิยามศัพท์ไว้ เพียงแต่ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ เท่านั้น ทั้งนี้ มิได้กำหนดตัวบุคคลผู้มีอำนาจแต่งตั้งไว้ด้วย ซึ่งในทางปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อนี้ปฏิบัติดังนี้

๒.๑ เจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมควบคุมโรคติดต่อ เมื่อกรมควบคุมโรคติดต่อได้แต่งตั้งบุคคลในสังกัดโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนไปประจำและปฏิบัติงานที่ด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ (ตามกรอบอัตรากำลังและมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนด) แล้ว และบุคคลนั้นได้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่ตรวจตรา ดูแล และรับผิดชอบในการสาธารณสุข หรือบุคคลที่มีหน้าที่เป็นไปตามนิยามศัพท์ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามรายละเอียดข้อ ๑. บุคคลนั้น คือ เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ กรมควบคุมโรคติดต่อจะไม่มี การดำเนินการออกคำสั่งแต่งตั้งได้อีก

๒.๒ เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุขอาศัยการตีความตามรายละเอียดข้อ ๑. และเพื่อให้บุคคลนอกสังกัดกรมควบคุมโรคติดต่อได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อนี้ด้วย กรมควบคุมโรคติดต่อจะขอความเห็นชอบตัวบุคคล (ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ) จากปลัดกระทรวงสาธารณสุข เมื่อปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้ความเห็นชอบ

กรมควบคุมโรคติดต่อจะออกคำสั่งแต่งตั้งบุคคลใดในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ

ดังนั้น กรมควบคุมโรคติดต่อจึงขอหารือดังนี้

(๑) การถือปฏิบัติตามรายละเอียดในข้อ ๒.๑ และ ๒.๒ ถูกต้องหรือไม่

(๒) การดำเนินการแต่งตั้งบุคคลเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด้านฯจะต้องดำเนินการอย่างไร อาศัยอำนาจใดในการแต่งตั้ง

(๓) การแต่งตั้งบุคคลนอกสังกัดกรมควบคุมโรคติดต่อจะกระทำได้หรือไม่

(๔) หากจะต้องดำเนินการแต่งตั้งบุคคลเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด้านฯ กรมควบคุมโรคติดต่อจะสามารถแต่งตั้งอธิบดีและรองอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อได้หรือไม่ หากไม่สามารถทำได้ บุคคลใดจะเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งและใช้อำนาจใดในการแต่งตั้ง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมควบคุมโรคติดต่อ) แล้ว เห็นว่า ประเด็นปัญหาที่กรมควบคุมโรคติดต่อประสงค์จะหารือนั้น สามารถสรุปได้ ๒ ประเด็น ได้แก่

๑. ผู้ซึ่งจะดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามนัยบทนิยามในมาตรา ๔ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ จะต้องได้รับการแต่งตั้งหรือไม่ อย่างไร และอาศัยอำนาจตามกฎหมายใด

๒. พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ กำหนดให้มีเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ผู้ซึ่งจะดำรงตำแหน่งนี้จะต้องได้รับการแต่งตั้งหรือไม่ อย่างไร และสามารถแต่งตั้งจากผู้ซึ่งอยู่ในและนอกสังกัดกรมควบคุมโรคติดต่อได้หรือไม่ อย่างไร และอาศัยอำนาจตามกฎหมายใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) พิจารณาแล้ว มีความเห็นในประเด็นปัญหาข้างต้น ดังนี้

ประเด็นแรก เห็นว่า เมื่อได้พิจารณาบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานสาธารณสุข” ในมาตรา ๔ (๑๘)^๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งบัญญัติว่า “เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจตรา ดูแล และรับผิดชอบในการสาธารณสุขโดยทั่วไป หรือเฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง” แล้ว จะเห็นได้ว่า กฎหมายประสงค์ให้ผู้ซึ่งจะดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขนี้จะต้องเป็นเจ้าพนักงานและได้รับการแต่งตั้ง หากผู้ซึ่งจะสามารถดำรงตำแหน่งได้โดย

^๑ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๘) “เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจตรา ดูแล และรับผิดชอบ ในการสาธารณสุขโดยทั่วไป หรือเฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

ฯลฯ

ฯลฯ

ทันทีไม่ ปัญหาว่า บทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานสาธารณสุข” ดังกล่าวและบทบัญญัติมาตราอื่น ๆ ในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ มิได้กำหนดไว้ว่าให้ผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งเหมือนดังบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๔ (๑๙)^๒ แต่อย่างไรก็ดี พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๖ มาตรา ๓^๓ ได้กำหนดให้กรมควบคุมโรคติดต่อเป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบและปฏิบัติการใด ๆ ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อฯ นี้ และเมื่อพระราชบัญญัติโรคติดต่อฯ มิได้กำหนดไว้ให้ผู้ใดเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขไว้แล้ว ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๖ กรมควบคุมโรคติดต่อจึงเป็นผู้ที่สามารถดำเนินการแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขขึ้นเพื่อปฏิบัติการใด ๆ ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๖ ดังนั้น การที่กรมควบคุมโรคติดต่อได้พิจารณาว่าบุคคลใดที่จะดำรงตำแหน่งตามกรอบอัตรากำลังและมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดว่า ผู้ใดดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่ตรวจตรา ดูแล และรับผิดชอบในการสาธารณสุขโดยทั่วไปแล้วก็จะไปเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อนี้จึงไม่เป็นการถูกต้อง

สำหรับกรณีที่กรมควบคุมโรคติดต่อหาหรือว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงสาธารณสุข อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ และรองอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ จะเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อฯ หรือไม่ นั้น เมื่อการที่บุคคลใดจะเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อฯ นี้ได้ต้องได้รับการแต่งตั้ง ดังนั้น บุคคลดังกล่าวจึงไม่เป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขโดยที่กรมควบคุมโรคติดต่อมิได้แต่งตั้งได้

ประเด็นที่สอง เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นแรกแล้วว่า กรมควบคุมโรคติดต่อสามารถที่จะแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔ (๑๘)^๔ แห่ง

^๒ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๑๙) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ มาตรา ๓ ให้กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่

(๑) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ อนุสัญญาหรือกฎข้อบังคับระหว่างประเทศและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) กำหนดและประสานงานนโยบายและแผนงานควบคุมโรคติดต่อของหน่วยงานในสังกัดและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑), ข้างต้น

พระราชบัญญัติโรคติดต่อฯ เพื่อปฏิบัติการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ซึ่งก็จะต้องหมายความว่า รวมถึงการแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศเพื่อให้หน้าที่ตรวจตรา ดูแล และรับผิดชอบในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ณ ด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศตามที่กรมควบคุมโรคติดต่อกำหนดตามมาตรา ๑๓^๔ และมาตรา ๑๔^๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น การที่กรมควบคุมโรคติดต่อได้แต่งตั้งบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่ตรวจตรา ดูแล และรับผิดชอบในการสาธารณสุขทั่วไป ตามกรอบอัตรากำลังและมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนด ให้ไปปฏิบัติหน้าที่ประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ นี้ และกรณีที่จะแต่งตั้งอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ และรองอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติโรคติดต่อฯ นี้ ได้หรือไม่นั้น เมื่อสาระสำคัญของการเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศนั้น ได้แก่การที่จะต้องไปปฏิบัติงานประจำที่ด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศแล้ว อธิบดีและรองอธิบดีซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนกลาง มิได้เป็นผู้ที่สามารถจะไปปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ที่ด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศได้แล้ว การที่จะแต่งตั้งอธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ หรือรองอธิบดีควบคุมโรคติดต่อให้เป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศนั้น จึงไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายจึงไม่อาจแต่งตั้งได้

สำหรับกรณีที่หาหรือว่า กรมควบคุมโรคติดต่อจะแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขจากบุคคลซึ่งอยู่ในหรือนอกสังกัดกรมควบคุมโรคติดต่อได้หรือไม่ นั้น เมื่อตามบทนิยาม “เจ้าพนักงานสาธารณสุข” ตามมาตรา ๔ (๑๘) นี้มิได้ระบุไว้ว่าให้แต่งตั้งจากบุคคลใดเป็นการเฉพาะแล้ว กรมควบคุมโรคติดต่อจึงสามารถที่จะแต่งตั้งเจ้าพนักงานในสังกัดกรมควบคุมโรคติดต่อเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อฯ นี้ และอาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานในส่วนราชการอื่นของกระทรวงสาธารณสุข เช่น สำนักงานปลัดกระทรวง หรือกรมอนามัย เป็นต้น เป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ก็ได้ แต่กรณีที่กรมควบคุม

^๔ มาตรา ๑๓ ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ให้ช่องทางและด่านตรวจคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเป็นด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เมื่อมีเหตุอันสมควรให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

^๖ มาตรา ๑๔ เมื่อมีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้นในท้องที่หรือเมืองท่าใดในต่างประเทศ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจประกาศให้ท้องที่หรือเมืองท่านั้นเป็นเขตติดโรค เมื่อได้ประกาศแล้วให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจดำเนินการเอง หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรจากท้องที่หรือเมืองท่านั้นดำเนินการดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

โรคติดต่อจะแต่งตั้งเจ้าพนักงานซึ่งมิได้สังกัดกรมควบคุมโรคติดต่อเป็นเจ้าพนักงานสาธารณสุข เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อฯนี้ กรมควบคุมโรคติดต่อก็ควรจะได้รับความเห็นชอบจากส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เจ้าพนักงานผู้นั้นสังกัดด้วยเสียก่อน

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มิถุนายน ๒๕๔๓